

Hluk do přírody nepatří

01.10.2015

Byl jsem vychován rodiči z generace, která si vážila přírody a vedla svá dítka k úctě k ní. Rád se projdu oázami přírody, místy klidu a zeleně, v naší městské části - po hřbetu Vítkova, po Vrchu sv. Kříže s Parukářkou a po Židovských pecích. Maminka říkala: „Mlč a dýchej.“

Žijeme v miliónovém městě potřebujícím dopravu, která ale produkuje i značný hluk i stres. Přesto některé politické strany a spolky, někdy pod záštitou žižkovské radnice, se v posledních desetiletích rozhodly narušovat odpočinek nejen návštěvníků Parukářky, ale i bydlících v širokém okolí, akcemi s mnoha decibely hluku z reproduktorů. Další neohlášené hlučné akce tam koná nájemce občerstvení. Místním obyvatelům došla trpělivost a stěžují si, oprávněně. Řešení vedení radnice: Změříme dosah a sílu hluku a budeme regulovat akce.

Žel výsledek měření říká, že při každém pokusu došlo aspoň v některém měřicím bodě k překročení limitu. Hluk zůstává, jen Vám, občané, jej budou pouštět po dobu, po kterou to umožní hygienické normy. Stěžovatelé si zvyknou? Kde končí svoboda jednoho a začíná svoboda druhého? Antické Řecko a Řím před více než dvěma tisícovkami let vymyslely pro setkávání lidí a jejich akce fóra (dnešní náměstí) a stadióny. Městská část má 15 náměstí všech velikostí a vlastní fotbalový stadión. Tedy dost místa pro akce všech velikostí. Příroda může zůstat pro odpočinek. Nemlčme k tomu, ať máme kde dýchat!

[Pavel Ambrož](#)

zastupitel za KSČM